

..... 2017 r

.....
.....
..... **Helsińska Fundacja Praw Człowieka**

00-018 Warszawa

ul. Zgoda 11

W dniu 16.12.2016 roku została przez Sejm RP uchwalona ustawa "o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin". Po podpisaniu przez Prezydenta i opublikowaniu akt ten obowiązuje od 01.01.2017 r.

Ustawa w drastyczny sposób ogranicza wysokość świadczeń emerytalnych i rentowych funkcjonariuszy państwowych tzw. służb mundurowych służących w organach wymienionych enumeratywnie w art. 13b ustawy bez względu na długość okresu tej służby a całkowicie pozbawia świadczeń emerytalnych za służbę w tych organach przed 31. lipca 1990 r. W moim przekonaniu ustawa ta jest niezgodna z treścią obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z art. 2 traktującym o ochronie praw nabytych, art. 32 ust. 1 stanowiącym zasadę równości wobec prawa, wymogiem należytego zabezpieczenia społecznego określonym w art. 67 ust.1, art. 69 i 71 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 2.

Ponadto ustawa w sposób jednolity represjonuje wszystkich byłych funkcjonariuszy organów wymienionych w art. 13b, w tym funkcjonariuszy pozytywnie zweryfikowanych służących przez wiele lat na rzecz demokratycznego Państwa Polskiego, co dowodzi, że ustawa nie jest nakierowana na wyrównanie rzeczywistej niesprawiedliwości społecznej tylko stanowi narzędzie represji i odwetu politycznego. Ustawa nie różnicuje rzeczywistej i indywidualnej odpowiedzialności osób nią objętych, tylko zakłada równą i jednakową winę wszystkich nią objętych uznając ich odpowiedzialność zbiorową.

Jedną z podstawowych i najważniejszych zasad składających się na fundament prawny państwa demokratycznego jest zasada

odpowiedzialności indywidualnej a nie zbiorowej. Zasadę tę omawiana ustawa łamie rozciągając winy osób dopuszczających się łamania prawa w służbie przed 1990 rokiem na wszystkich służących w organach bezpieczeństwa. Z całą odpowiedzialnością pragnę wyrazić mój sprzeciw wobec przypisywania mi win, do których się nie poczuwam. Jeśli służąc przed 1990 rokiem popełniłem jakiegokolwiek przestępstwo żądam postawienia mnie przed sądem, osądzenia i wymierzenia kary przewidzianej prawem. Protestuję przeciwko obarczaniu mnie winami za czyny, których nie popełniłem w srodze decyzji politycznej przeciwko której nie mam możliwości obrony.

Inną zasadą jest niedziałanie prawa wstecz i zakaz podwójnego karania. Ostatnia zasada dotyczy zasadniczo prawa karnego, lecz pośrednio również można ją odnieść do etapowego odbierania praw nabytych: już ustawa z 23 stycznia 2009 drastycznie obniżyła gwarantowany wcześniej przelicznik z 2,6% do 0,7% za każdy rok służby przed 1990 rokiem, jednak bez zmian pozostawiła przelicznik 2,6% za każdy rok służby po 1990r. Obecna ustawa przewiduje obniżenie wskaźnika za lata przed 1990 do 0% i pomimo formalnego zachowania przelicznika 2,6% za każdy rok służby po 1990 roku, ogranicza tak wyliczone świadczenie do maksymalnej wysokości przeciętnego świadczenia emerytalnego z ZUS.

Czy nie jest to powtórne karanie za to samo? Ja i wszyscy objęci działaniem tej ustawy jesteśmy zgodni w ocenie, że nieuzasadniona represja o podłożu politycznym.

W tym miejscu z całą mocą należy stwierdzić, że projektodawcy ustawy posługują się kłamliwymi argumentami o "prawach nabytych w sposób niegodziwy". Cóż jest "niegodziwego" w tym, że po pozytywnym zweryfikowaniu naszej służby przed 1989/90 rokiem, nie znajdując w przebiegu naszej dotychczasowej służby żadnych okoliczności dyskwalifikujących nas do dalszej służby na rzecz demokratycznego państwa, uznając, że posiadamy odpowiednie walory moralne i kwalifikacje zawodowe zostaliśmy zwolnieni z tej służby i ponownie przyjęci do służby w organach odrodzonego Państwa na takich samych zasadach jak funkcjonariusze po raz pierwszy przyjęci do tej służby po roku 1989/90?

Ponadto ustawa wprowadza do obiegu prawnego RP nowy termin "państwa totalitarnego", którym obejmuje w sposób ciągły cały okres państwowości od 1944 roku do 31. lipca 1990 roku, co jest rażąco niezgodne z aktualną wiedzą historyczno prawną i może stanowić niebezpieczny precedens dla aktów prawnych procedowanych w przyszłości, tym samym do odbierania i ograniczania szeroko pojętych praw obywatelskich innym grupom społecznym i zawodowym.

Należy również wspomnieć, że postanowienia ww. ustawy podważają zasadę zaufania obywateli wobec Państwa: Państwo Polskie w 1989 roku uznając, że funkcjonariusze służb organów bezpieczeństwa państwa

posiadają odpowiednie walory moralne i zawodowe do pełnienia służby w organach odrodzonego państwa demokratycznego zawarło z nimi umowę, na mocy której zobowiązało się do ich równego traktowania z funkcjonariuszami przyjętymi po raz pierwszy w 1989/90 roku, w szczególności do jednakowego naliczania świadczeń emerytalno - rentowych. Po 25 latach to samo Państwo jednostronnie zerwało zawartą umowę uznając zagwarantowane przez siebie warunki jako niegodne.

W związku z powyższym zwracam się o podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zaskarżenia ustawy z dnia 16.12.2016 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin i wyeliminowanie jej z obiegu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej z powodu jej niezgodności z Konstytucją i podstawowymi prawami człowieka w niej zagwarantowanymi, jak również międzynarodowymi oraz unijnymi traktatami i konwencjami ratyfikowanymi i uznanymi przez Rzeczpospolitą Polską.

Z poważaniem